

Нов Български Университет
Факултет по базово образование

Домашна работа по Творческо писане

на Станимир Джевелеков, фак. н.: 50089

1. Процесът от Ф. Кафка

Когато чета книга, винаги първо поглеждам последната страница - така ще знам края дори книгата да бъде нападната от хищници преди да я довърша. Само че на края на тази книга вместо края ѝ - който за страхуващите се от хищници като мен е "Като куче!" - намерих епилог: бележка от Макс Брод, може би единствения приятел на Кафка приживе.

Доколко му е бил приятел наистина е отделен въпрос, след като той сам и доброволно си признава, че не се е съобразил с последните желания на Кафка, а именно да изгори всички негови ръкописи. За най-абсурдната литературна история на миналия век навярно е съвсем обикновено да е съпроводена с такива битовизми.

Преди дни почина Дж. Д. Селинджър. Мисля си дали и неговото завещание не е подобно, мисля си колко време ще мине, преди някой приятел да реши, че то няма особено значение. Мисля си също как целият свят трябваше да плаче в деня на неговата смърт.

Не ми харесва стилът на писане на Кафка. Посланията на Процесът са страхотни, те са вечни и все по-съвременни, но не мога да спра да си мисля как Марк Твен или Кърт Вонегът биха могли да напишат тази история като един малко по-кратък, или малко по-дълъг, и много по-интересен и разбираем роман.

Предполагам това значи, че никога няма да мога да оценя великите романи. Не става от всяко дърво свирка, казват. Все за нещо ще ме бива. Евентуално.

Не мога да се преборя с усещането, че Кафка освен всичко друго е и сексуално незадоволен. Не разбирам присъствието и действията и думите на нито една от жените в тази книга. Впрочем неразбирането на действията и думите на нито една от жените е съвсем нормално за вселената като цял, но присъствието им никога не бива да има нужда от аргументация.

Колкото до сюжета: това е една смущаваща и вулгарна басня без животни. Бих искал веднага да я забравя цялата, ако може и с експресионизма ѝ, но за добро или зло живея в свят, изцяло предсказан от нея.

Библиография

Процесът. Кафка, Франц